

ΝΤΕΛΙΒΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Μου πρότειναν, να γίνω «ισχυρός», της εξουσίας «ντελιβεράς»,
με άλλα λόγια «μασκαράς».
Αρνήθηκα. Κι έμεινα άνεργος.
Μου πρότειναν, να γίνω μαρμαράς,
των πλουσίων να φτιάχνω τα παλάτια.
Όμως, αντιπαθούσα της πολυτέλειας τα «καράτια».
Κι έμεινα πάλι άνεργος.
Τελικά, με δική μου απόφαση,
και χωρίς υστεροβουλία ή πρόφαση,
έγινα της αγάπης ντελιβεράς.
Διένειμα παραγγελίες της αγάπης παντού.
Κι ήταν το δικό μου μυστικό ατού!
Σε πολυκατοικίες, μονοκατοικίες, καλύβες, προσφύγων
καταυλισμούς.
Δίχως συναλλαγές και συμβιβασμούς.
Και τα ψίχουλα που περίσσευαν, αρκούσαν για του νου μου την
ειρήνη,
του είναι μου την ακριβή γαλήνη!

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΑΛΠΗ

Κάποιοι αναζητούν το Θεό στην τεχνολογία.
«Δεν έχουν το Θεό τους». Βρίσκονται σε πνευματική αργία.
Τον αναζητούν στα πέρατα της Γης, στο διάστημα, σε άγνωστους
πλανήτες,
σ' αόρατους και ορατούς συμπαντικούς «αλήτες»,
με τηλεσκόπια, τεχνητούς δορυφόρους,
κι άλλους τεχνολογικούς «εωσφόρους».
Σπαταλούν όσα μπορούν να μετατρέψουν τη Γη σε «Παράδεισο»,
δήθεν να λυτρωθούμε από την υλιστική άβυσσο.
Στο μεταξύ, ο Θεός, απογοητευμένος, απομακρύνεται,
για το ανθρώπινο κατόντημα άλλος ευθύνεται.
Ωστόσο, είναι πολύ απλό:
Το Θεό μπορούν να Τον βρουν με οικουμενική «κάλπη»,
όπου η συντριπτική πλειοψηφία θα επιλέξει την: ΑΓΑΠΗ!

Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΘΕΟΣ

Σύναξη κάλεσαν θρησκευτικοί ηγέτες του κόσμου,
άσχετα αν ορισμένοι ήταν μέλη του υποκόσμου.
Για ν' αποφασίσουν-επιτέλους-ποιος είναι ο αληθινός Θεός!
Άρχισαν ειρηνικά, διπλωματικά, με φιλοφρονήσεις.
Όμως, στην πορεία διαφώνησαν με διαξιφισμούς και αντεγκλήσεις.
Οι φανατικοί πιάστηκαν στα χέρια,
κι οι πιο ακραίοι έβγαλαν μαχαίρια.
Κάποιοι μάτωσαν και θρησκευτικά βάλτωσαν.
Έληξε η συνεδρίαση σε αδιέξοδο,
που θύμισε των δειλών κι επιτηδείων την ύπουλη «διέξοδο».
Ξάφνου, εμφανίστηκε-απρόσκλητη- η αγάπη,
αντικρίζοντας με φρίκη του Θεού τους «εκπρόσωπους»,
διπρόσωπους, πολυπρόσωπους.
Ρώτησε με περιέργεια και αγωνία
ενώ μέσα της φλόγιζε ιερή μανία :
Λοιπόν, αποφασίσατε ποιος είναι ο αληθινός Θεός;
Καμιά απάντηση. «Άκρα του τάφου σιωπή».
Αποκάλυπτε των αμαρτωλών την ανίερη ντροπή.
Ένας, φώναξε δυνατά, με συγκίνηση:
Να, Αυτή το Θεό συμβολίζει,
μόνον Αυτή το Θεό μπορεί ν' ατενίζει!
Οι φανατικοί αντέδρασαν, ξανάρχισαν πόλεμο.
Οι συνετοί είχαν σαστίσει,
που οι άφρονες το «Θεό» είχαν «δολοφονήσει».
Απόμειναν τα λείψανά Του τα ιερά,
που καπηλεύονται αντίθεοι, όντα μιαρά.
Η αγάπη, απογοητευμένη και πικραμένη, αποχώρησε.
Τι κι αν τους συγχώρησε!

Πάνος Καραφωτιάς-Ελλάγενης